

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 825/2020
23.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Тркуље, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 6К.198/20 од 21.04.2020. године и Вишег суда у Сомбору КЖ1. 88/20 од 18.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Тркуље, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Сомбору 6К.198/20 од 21.04.2020. године и Вишег суда у Сомбору КЖ1. 88/20 од 18.05.2020. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези са чланом 248. Кривичног законика

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да дана 23.03.2020. године у Сомбору, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан да може учинити дело па је на то пристао, за време трајања епидемије, није поступио у складу са Одлуком о проглашењу болести COVID-19 изазване SARS COV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“, број 30/20) којом је одређена мера стављања под здравствени надзор у трајању од 14 дана (изолација у кућним условима) лица која долазе на територију Републике Србије, јер је дана 14.03.2020. године из Републике Малте на граничном прелазу Бачки Брег ушао у Републику Србију и противно означеној одлуци дана 23.03.2020. године је напустио кућу која се налази на адреси у ..., улица ... и тиме је прекршио меру за сузбијање и спречавање епидемије у виду мере изолације у кућним условима, а био је свестан да је његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. Кривичног законика.

На основу члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 6К.198/20 од 21.04.2020. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 30 (тридесет) дана у коју му се урачунава време проведено у притвору од 23.03.2020. до 14.04.2020. године. Окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка - паушал у износу од 5.000,00 динара, као и трошкове и награду браниоца по службеној дужности, а који износ ће бити одређен посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сомбору КЖ1. 88/20 од 18.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Тркуље и потврђена је пресуда Основног суда у Сомбору 6К.198/20 од 21.04.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бојан Тркуља, због повреда закона из члана 13, члана 16, члана 428, члана 438. став 1. тачка 5), члана 438. став 2. тачка 2) и 3), члана 439. тачка 1) и 3), члана 441. и члана 460. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуде Основног суда у Сомбору 6К.198/20 од 21.04.2020. године и Вишег суда у Сомбору КЖ1. 88/20 од 18.05.2020. године тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе и одредити да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда или да му изрекне минималну новчану казну или да укине наведене пресуде и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се поднетим захтевом браниоца окривљеног АА указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног, обзиром да дело за које се окривљени гони и за које је правноснажно оглашен кривим и осуђен није кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. КЗ. Наиме, у радњама окривљеног се не стичу елементи предметног кривичног дела, јер се бланкетни прописи на чије кршење - непоступање од стране окривљеног се позива суд, дакле бланкетни прописи којима се дефинише радња окривљеног, не могу применити у конкретном случају.

Кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. Кривичног законика чини: „Ко за време епидемије какве опасне заразне

болести не поступа по прописима, одлукама или наредбама којима се одређују мере за њено сузбијање или спречавање.“

Изреком првостепене пресуде окривљени АА је оглашен кривим да „дана 23.03.2020. године у Сомбору, ..., за време трајања епидемије, није поступио у складу са Одлуком о проглашењу болести COVID-19 изазване SARS COV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“, број 30/20) којом је одређена мера стављања под здравствени надзор у трајању од 14 дана (изолација у кућним условима) лица која долазе на територију Републике Србије, јер је дана 14.03.2020. године из Републике Малте на граничном прелазу Бачки Брег ушао у Републику Србију и противно означеној одлуци дана 23.03.2020. године је напустио кућу која се налази на адреси у ..., улица ... и тиме је прекршио меру за сузбијање и спречавање епидемије у виду мере изолације у кућним условима,“

Из списка предмета произилази да је окривљени АА са територије државе Републике Малте, ушао на територију државе Републике Србије дана 14.03.2020. године, те да му од стране представника државних органа Републике Србије није издата никаква наредба, нити уручена одлука о мерама за сузбијање или спречавање болести COVID-19 изазване вирусом SARS-COV-2.

Одлуком Владе Републике Србије о проглашењу болести COVID-19 изазване вирусом SARS-COV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“, број 23 од 10.03.2020. године), која је ступила на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“ 10.03.2020. године, између осталог, тачком 4. је прописано да ће: „Ради заштите од уношења заразних болести на територију Републике Србије, лицима која долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести COVID-19, односно жаришта епидемије, и то: Републике Италије, Народне Републике Кине, Републике Јужне Кореје, Швајцарске Конфедерације и Исламске Републике Иран, надлежни органи привремено забранити, односно ограничити улазак и кретање.“

Одлуком Владе Републике Србије о измени Одлуке о проглашењу болести COVID-19 изазване вирусом SARS-COV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“, број 24 од 11.03.2020. године), тачка 4. мења се и гласи: „Ради заштите од уношења заразних болести на територију Републике Србије, страним држављанима који долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести COVID-19, односно жаришта епидемије, и то из: провинције Хубеј (Hubei) у Народној Републици Кини, града Дегу (Daegu) и провинције Северни Ђјонгсанг (North Gyeongsang) у Републици Кореји, кантона Тиџино (Ticino) у Швајцарској Конфедерацији, Републике Италије и Исламске Републике Иран, надлежни органи привремено ће забранити, односно ограничити улазак и кретање“, а одлука је ступила на снагу даном објављивања у Службеном гласнику Републике Србије 11.03.2020. године.

Одлуком Владе Републике Србије о измени Одлуке о проглашењу болести COVID-19 изазване вирусом SARS-COV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“, број 27 од 13.03.2020. године) прописано је да се: „У Одлуци о проглашењу болести COVID-19 изазване вирусом SARS-COV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“, број 23/20 и 24/20), тачка 4. мења и гласи: „Ради заштите од уношења заразних болести на територију Републике Србије, страним држављанима који долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести COVID-19, односно жаришта

епидемије и то из: провинције Хубеј (Hubei) у Народној Републици Кини, града Дегу (Daegu) и провинције Северни Ђјонгсанг (North Gyeongsang) у Републици Кореји, кантона Тићино (Ticino) у Швајцарској Конфедерацији, Републике Италије, Исламске Републике Иран и Румуније, надлежни органи привремено ће забранити, односно ограничити улазак и кретање, а исто се, између осталог, не примењује на лица која су добила сагласност за улазак у Републику Србију од Министарства здравља“, при чему је одлука ступила на снагу даном објављивања у Службеном гласнику Републике Србије, односно 13.03.2020. године.

Одлуком Владе Републике Србије о измени и допуни Одлуке о проглашењу болести COVID-19 изазване вирусом SARS-COV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“, број 28 од 14.03.2020. године) прописано је да се: „У Одлуци о проглашењу болести COVID-19 изазване вирусом SARS-COV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“, број 23/20, 24/20 и 27/20), тачка 4. мења и гласи: „Ради заштите од уношења заразних болести на територију Републике Србије, страним држављанима који долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести COVID-19, односно жаришта епидемије и то из: провинције Хубеј (Hubei) у Народној Републици Кини, града Дегу (Daegu) и провинције Северни Ђјонгсанг (North Gyeongsang) у Републици Кореји, Швајцарске Конфедерације, Републике Италије, Исламске Републике Иран, Румуније, Краљевине Шпаније, Савезне Републике Немачке, Француске Републике, Републике Аустрије, Републике Словеније и Републике Грчке, надлежни органи привремено ће забранити, односно ограничити улазак и кретање (тачка 4. став 1.). После тачке 4. додаје се нова тачка 4а која гласи: „Држављанима Републике Србије који долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести COVID-19, односно жаришта епидемије утврђених у тачки 4. став 1. ове одлуке, одређује се обавезна мера стављања под здравствени надзор на акутно респираторно обољење изазвано новим Корона вирусом (SARS-COV-2) у трајању од 14 дана (изолација у кућним условима), при чему је одлука ступила на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, односно дана 14.03.2020. године.

Из списка предмета произилазе чињенице: да је АА са територије државе Републике Малте на територију Републике Србије ушао дана 14.03.2020. године, дакле, у време када ни у једној од наведених одлука Владе Републике Србије о проглашењу болести COVID-19 изазване вирусом SARS-COV-2 заразном болешћу и њиховим изменама и допунама објављеним у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 23/20 од 10.03.2020. године, број 24/20 од 11.03.2020. године, број 27/20 од 13.03.2020. године и број 28/20 од 14.03.2020. године, држава Република Малта није означена као држава, односно подручје са интензивном трансмисијом болести COVID-19, односно жариштем епидемије, као и да у односу на окривљеног АА нису донета, нити су му уручена документа којима му се одређују мере за сузбијање или спречавање епидемије од опасне заразне болести.

Врховни касациони суд налази да, како се ради о кривичном делу бланкетног карактера, то је за утврђивање постојања елемената кривичног дела из члана 248. КЗ, односно радње извршења истог, која се састоји у непоступању извршиоца по одговарајућим прописима, управо од значаја постојање правно релевантних прописа и појединачних аката надлежних органа. Садржани прописи и одсуство појединачних аката, у конкретном случају указују да нису испуњени услови за примену бланкетних прописа који налажу одређено поступање окривљеног, те стога нема ни радње

извршења кривичног дела, због чега је Врховни касациони суд нашао да је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 248. КЗ.

Сходно свему напред наведеном, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Тркуље, те отклонио наведену повреду кривичног закона, преиначењем побијаних правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 6К.198/20 од 21.04.2020. године и Вишег суда у Сомбору КЖ1. 88/20 од 18.05.2020. године, тако што је окривљеног АА на основу члана 423. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 248. КЗ ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. КЗ, јер дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим по закону није кривично дело, те се сходно овој одлуци није упуштао у разматрање осталих истакнутих повреда у захтеву браниоца окривљеног.

На основу члана 265. став 1. ЗКП Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа - судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић